

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1527/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713209454
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713209454.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: L. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., B. XXX/XX, zastúpený JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, advokátom, so sídlom Bratislava, Vajnorská 20, proti odporcovi: Majetkový Holding, a. s., so sídlom Bratislava, Prievozská 2/A, IČO: 35 823 364, zastúpený Mgr. Martinom Babčánikom, advokátom, so sídlom Bratislava, Prievozská 2/A, o určení, že záložné právo na zabezpečenie pohľadávky nie je dané/neexistuje, o návrhu na prerušenie konania, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 23. 07. 2014 č. k. 7C/109/2013 - 119, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie okresného súdu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh odporcu na prerušenie konania. Prvostupňový súd zistil, že konanie, ktoré sa vedie pred tamojším súdom pod sp. zn. 8C/98/2006, v ktorom sa rieši otázka zaplatenia sumy 10.639,99 Eur (žaloba na plnenie z titulu úverovej zmluvy) spoločne a nerozdielne s L. M., ako odporcom 2/, titulom poskytnutia úveru č. XX-XXX/XX v sume 340.000,- Sk nemá relevantný význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, pretože v tomto konaní sa rieši otázka existencie, resp. neexistencie záložného práva navrhovateľa na jeho nehnuteľnosti v prospech odporcu. Výsledok uvedeného konania nemá preto žiadny vplyv na rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, nakoľko v konaní pod sp. zn. 8C/98/2006 sa súd nemusel zaoberať platnosťou predmetnej zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 19. 08. 1991 (titulom naplnenia bola úverová zmluva a nie zmluva o zriadení záložného práva ako zabezpečovací prostriedok), preto súd návrh odporcu na prerušenie konania zamietol.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Podľa jeho názoru konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazuje na to, že odporca si v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/98/2006 uplatnil voči navrhovateľovi svoj nárok titulom záložného práva zabezpečujúceho peňažný záväzok odporcu 1/ z úverovej zmluvy. Tvrdenie prvostupňového súdu, že v uvedenom konaní sa súd nemusel zaoberať platnosťou predmetnej zmluvy o zriadení záložného práva, nie je pravdivé a domnieva sa, že ide o nesprávne právne posúdenie veci. Súd neskúmal ďalšie relevantné súvislosti, na ktoré odporca opakovane poukazoval. Poukázal na názorovú nejednotnosť v rozhodovacej činnosti súdov v roku 1994 k otázke, či je potrebné nárok uplatňovať žalobou o zaplatenie alebo žalobou o strpenie výkonu záložného práva. Až v podstatne neskoršom období sa judikatúra súdov, osobitne Najvyššieho súdu SR, zjednotila a v sporových konaniach bolo záložným veriteľom priznávané právo na zaplatenie sumy vo výške dlhu, ktorý má veriteľ voči obligáčnemu dlžníkovi, a to aj proti záložnému dlžníkovi. Vo výrokoch súdnych rozhodnutí bol nárok veriteľa obmedzený dovetkom, že výkon súdneho rozhodnutia je možný len z predaja založenej veci a do výšky dlhu. Pokiaľ navrhovateľ a konajúci prvostupňový súd tvrdia, že žaloba na plnenie titulom záložného práva nie je možná, je tento ich právny názor nesprávny. V priebehu konania odporca žiadal o úpravu petitu žalobného návrhu tak, aby tento zodpovedal súdnu praxou prijatému právnomu názoru,

v zmysle ktorého je potrebné aj záložcu zaviazat' na peňazné plnenie, avšak s uvedením dovetku obmedzujúceho možnosť uspokojenia pohľadávky iba z predaja zálohu. Skutočnosť, že súd v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/98/2006 bez zákonného dôvodu nepripustil navrhovanú zmenu petitu, bola jedným z dôvodov podania odvolania proti rozsudku Okresného súdu Zvolen. Konajúcemu súdu zároveň odporca oznámil, že vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 7C/109/2013 existuje prekážka litispendencie tým, že odporca sa v postavení navrhovateľa domáha svojich práv voči L. M. vyplývajúcich z dotknutého záložného práva v skôr začatom konaní vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 8C/98/2003. V označenom konaní súd musí posúdiť existenciu záložného práva ako prejudiciálnu otázku a právoplatné rozhodnutie v tomto konaní o plnenie bude rozhodnutím aj o tom, či tu záložné právo k nehnuteľnostiam navrhovateľa je alebo nie je. Uvedený záver prvostupňového súdu, podľa ktorého sa v uvedenom konaní súd nemusí zaoberať platnosťou zmluvy o zriadení záložného práva, je preto nesprávny. Rozhodnutie prvostupňového súdu je preto tiež nepreskúmateľné. Zotrúva na právnom názore, že skôr prebiehajúce konanie tvorí prekážku litispendencie pre konanie vedené pod sp. zn. 7C/109/2013, ďalej v názore, že navrhovateľ nemôže úspešne preukázať naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. na určení, že záložné právo nie je, tak ako už tvrdil vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Vzhľadom na to, že vo vzťahu ku konaniu vedenom pod sp. zn. 7C/109/2013 existuje prekážka litispendencie, ktorú predstavuje konanie vedené Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 8C/98/2006, je rozhodnutie napadnuté týmto odvolaním nesprávne v zmysle § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O. s. p., preto ho navrhuje zrušiť a vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu označil navrhovateľ napadnuté rozhodnutie za zákonné s tým, že sa plne stotožňuje s jeho odôvodnením. Navrhol ho ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na to, že v označovanom konaní sp. zn. 8C/98/2006 navrhovateľ neuplatnil práva zo záložného práva, ale podal žalobu na plnenie aj proti údajnému záložnému dlžníkovi, hoci tento nie je ručiteľom a neručí za pohľadávku osobne. Preto súd v uvedenom konaní zamietol návrh voči odporcovi 2/ L. M.. L. M. v uvedenom konaní nebol vecne pasívne legitimovaný pre nedostatok právneho titulu, na základe ktorého by bolo možné žalovať na plnenie. Po skončení tohto sporu hrozí, že by si záložný veriteľ začal uplatňovať svoje záložné právo, ktoré je zriadené na nehnuteľnosť L. M., hoci ide absolútne neplatnú zmluvu. Začatie výkonu záložného práva sa riadi ustanovením § 151l a podľa § 151m Občianskeho zákonníka by mohol odporca záloh predať. Tvrdenie odporcu, že žaloba na plnenie zakladá prekážku litispendencie pre určovaciu žalobu, je nesprávne, nejde o rovnaké subjektívne právo, ako sa to snaží tvrdiť odporca. L. M. nie je ručiteľom, jeho nehnuteľnosť bola založená záložnou zmluvou, ktorá je napadnutá ako absolútne neplatný právny úkon. V uvádzanom konaní sp. zn. 8C/98/2006 sa odporca Majetkový ho Holding a. s. nedomáha od navrhovateľa L. M. plnenia titulom záložného práva a práve pre nedostatok akéhokoľvek právneho základu proti L. M. bola táto žaloba zamietnutá. Námiety prekážky litispendencie považuje navrhovateľ za účelové a tvrdenia, že po právoplatnom skončení sporu sp. zn. 8C/98/2006 dá odporca návrh na výmaz záložného práva, sú len tvrdeniami, ktoré navrhovateľovi nedávajú právnu istotu, keďže takéto konanie závisí len od dobrovoľnosti a nemožno ho vynútiť. Samotný rozsudok, ktorým bola žaloba právoplatne voči L. M. zamietnutá, nie je dokladom slúžiacim na výmaz záložného práva na jeho nehnuteľnosť záznamom v katastri nehnuteľností v zmysle Katastrálneho zákona. Takouto listinou na výmaz záložného práva záznamom je len výrok rozsudku, ktorého vyhlásenia sa v tomto konaní domáha navrhovateľ. Podanie odporcu považuje za účelové, pokiaľ by mal odporca záujem na mimosúdnom usporiadaní veci, navrhol by takýto spôsob. Navrhovateľ trvá na podanom návrhu a má za to, že sú splnené podmienky vo veci samej.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Zároveň odvolací súd konštatuje aj správnosť dôvodov napadnutého uznesenia, s týmito sa v celom rozsahu stotožňuje a odkazuje na tieto dôvody v zmysle § 219 ods. 2 O. s. p.

Okrem dôvodov, ktoré uviedol prvostupňový súd v napadnutom uznesení, odvolací súd poukazuje na to, že prerušiť konanie postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. je možnosťou (nie povinnosťou) súdu rozhodnúť takýmto spôsobom. Procesným následkom nevyhovenia návrhu je, že súd musí ďalej vo veci konať a rozhodnúť spor v merite. Odvolací súd okrem toho poukazuje na skutočnosť, že vo veci sp. zn. 8C/98/2006 je predmetom konania plnenie z titulu úverovej zmluvy, pokiaľ by aj prvostupňový súd teoreticky riešil prejudiciálne otázku platnosti zmluvy o zriadení záložného práva v zmysle odvolacích

námietok odporcu, nebude mať výsledok v označenom konaní za následok výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností, keď pre takýto postup je potrebný deklaratórny určujúci výrok súdu tak, ako správne uvádza navrhovateľ. Odvolací súd nepovažuje za správny názor odporcu, podľa ktorého tu je prekážka konania (neodstrániteľná) v podobe litispendencie. Prekážku začatého súdneho konania (litispendencie) upravuje ustanovenie § 83 O. s. p., v zmysle ktorého začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Prekážka litispendencie je daná, ak v novom konaní ide o tú istú vec, o ktorú ide v inom konaní, charakterizuje ju totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petítom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t. j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. V tomto prípade nie je daná totožnosť predmetu konania (právo na plnenie - resp. určovacia žaloba, navyše záväzný je len právoplatný výrok rozsudku, nie jeho odôvodnenie).

Odvolací súd preto zhodne s prvostupňovým súdom dospel k záveru, že nebol dôvod na prerušenie konania v zmysle návrhu odporcu, a preto bolo prvostupňové uznesenie, ktorým tento návrh na prerušenie konania zamietol, vecne správne. V zmysle uvedeného odvolací súd s odkazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O. s. p. napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.